

Warszawa, dnia 6 września 2012 r.

Poz. 46

**ZARZĄDZENIE NR 131
KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI**

z dnia 4 września 2012 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie metodyki wykonywania przez Policję czynności administracyjno-porządkowych w zakresie wykrywania wykroczeń oraz ścigania ich sprawców

Na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2011 r. Nr 287, poz. 1687, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 323 Komendanta Głównego Policji z dnia 26 marca 2008 r. w sprawie metodyki wykonywania przez Policję czynności administracyjno-porządkowych w zakresie wykrywania wykroczeń oraz ścigania ich sprawców (Dz. Urz. KGP Nr 9, poz. 48, z 2009 r. Nr 6, poz. 31 i Nr 16, poz. 84 oraz z 2010 r. Nr 10, poz. 59) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 w ust. 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) organ Policji – Komendanta Głównego Policji, komendanta wojewódzkiego (Stołecznego) Policji, komendanta powiatowego (rejonowego, miejskiego) Policji, komendanta komisariatu i komendanta komisariatu specjalistycznego Policji;”;

b) skreśla się pkt 12;

2) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Wobec sprawcy wykroczenia nakłada się grzywnę w drodze mandatu karnego albo kieruje się wniosek o ukaranie do sądu, jeżeli nie można poprzestać na zastosowaniu środków oddziaływania wychowawczego.”;

3) w § 4:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zakończenie czynności wyjaśniających w sprawie o wykroczenie bez kierowania wniosku o ukaranie do sądu dokumentuje się wnioskiem, w którym należy wskazać i uzasadnić podstawę i powód odstąpienia od kierowania wniosku o ukaranie.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wniosek o odstąpienie od skierowania wniosku o ukaranie do sądu zatwierdza organ Policji lub osoba pisemnie upoważniona przez ten organ.”;

4) w § 6:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

---

¹⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011r. Nr 217, poz. 1280, Nr 230, poz. 1371 oraz z 2012 r. Nr 627, 664 i 908.

„1. W przypadku gdy sprawcą wykroczenia jest wymieniona w art. 5 § 1 pkt 6 k.p.w. osoba posiadająca immunitet materialny zakrajowy, policjant poprzestaje na sporządzeniu karty informacyjnej, na formularzu sporządzonym według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia, chyba że zachodzi przypadek opisany w art. 5 § 2 i 4 k.p.w. lub policjant podejmie czynności wyjaśniające wobec osoby wymienionej w art. 5 § 3 k.p.w.”,

b) w ust. 2 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) dyżurny, o którym mowa w pkt 1, niezwłocznie przesyła kartę dyżurnemu komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji;

3) dyżurny komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji niezwłocznie przesyła kartę dyżurnemu Komendy Głównej Policji.”,

c) w ust. 4:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) poseł, senator, członek Parlamentu Europejskiego, członek Trybunału Stanu, Prezes Najwyższej Izby Kontroli, Rzecznik Praw Obywatelskich, Rzecznik Praw Dziecka, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, Prezes Instytutu Pamięci Narodowej – policjant, o ile zastosowanie środków oddziaływania wychowawczego wobec osoby korzystającej z immunitetu jest niewystarczające, poprzestaje na sporządzeniu notatki urzędowej, zwanej dalej "notatką", zawierającej szczegółowy opis zdarzenia oraz dane identyfikujące sprawcę wykroczenia, którą wraz z materiałami, zebranymi bez udziału osoby posiadającej immunitet, przekazuje dyżurnemu jednostki organizacyjnej Policji właściwej dla miejsca zdarzenia.”,

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) sędzia Sądu Najwyższego, sędzia Trybunału Konstytucyjnego, sędzia sądu powszechnego lub sądu administracyjnego względnie wojskowego albo prokurator lub asesor powszechnej względnie wojskowej jednostki prokuratury – policjant poprzestaje na sporządzeniu notatki, którą przekazuje dyżurnemu jednostki Policji właściwej dla miejsca zdarzenia. Notatkę niezwłocznie przesyła się bezpośrednio przełożonemu sprawcy wykroczenia (prezesowi sądu lub kierownikowi jednostki organizacyjnej prokuratury).”,

d) ust. 4b otrzymuje brzmienie:

„4b. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, gdy sprawcą wykroczenia jest członek Trybunału Stanu, właściwy dla miejsca zdarzenia organ Policji występuje do Przewodniczącego Trybunału Stanu z wnioskiem o wyrażenie zgody na pociągnięcie sprawcy wykroczenia do odpowiedzialności karnej, sporządzonym odpowiednio według wzoru stanowiącego załącznik nr 1a do zarządzenia.”,

e) po ust. 4f dodaje się ust. 4g w brzmieniu:

„4g. W sytuacji gdy przed otrzymaniem decyzji, o której mowa w ust. 4e, karalność wykroczenia ustanie, kierownik komórki organizacyjnej Komendy Głównej Policji właściwej do spraw prewencji niezwłocznie odsyła materiały czynności wyjaśniających do jednostki Policji prowadzącej postępowanie w danej sprawie celem ich zakończenia.”,

f) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku gdy sprawcą wykroczenia jest sędzia lub prokurator w stanie spoczynku

- policjant jest obowiązany podjąć przewidziane przepisami k.p.w. czynności w celu ukarania sprawcy, a następnie sporządzić notatkę urzędową, którą przekazuje dyżurnemu jednostki Policji właściwej dla miejsca zdarzenia. Następnie notatkę przesyła się odpowiednio Rzecznikowi Dyscyplinarnemu działającemu przy Krajowej Radzie Sądownictwa (02-528 Warszawa ul. Rakowiecka 30) albo Rzecznikowi Dyscyplinarnemu działającemu przy Prokuratorze Generalnym (02-315 Warszawa ul. Barska 28/30).”,

g) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku popełnienia wykroczenia związanego z pełnieniem obowiązków służbowych przez inspektora kontroli skarbowej – policjant poprzestaje na sporządzeniu notatki, którą przekazuje dyżurnemu jednostki Policji właściwej dla miejsca zdarzenia. Notatkę przesyła się Ministrowi Finansów w celu wdrożenia odpowiedzialności dyscyplinarnej za wykroczenie. W przypadku, jeśli wykroczenie nie ma związku z wypełnianiem obowiązków służbowych

- postępowanie prowadzi się na ogólnych zasadach.”;

5) w § 7:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku popełnienia wykroczenia przez funkcjonariusza Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego lub Służby Kontrwywiadu Wojskowego, a także o odmowie przyjęcia w takim przypadku mandatu karnego lub nieuiszczeniu w terminie grzywny nałożonej w drodze mandatu karnego zaocznego, organ Policji właściwy dla miejsca zdarzenia zawiadamia szefa właściwej Agencji lub Służby.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku popełnienia przez żołnierza w zawodowej służbie wojskowej wykroczenia w sytuacjach innych, niż określonych w art. 10 k.p.w., reakcja policjanta na popełnione wykroczenie następuje na ogólnych zasadach.”;

6) w § 10:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) przekazanie pisemnej informacji pracodawcy lub organizacji społecznej, do której sprawca należy, gdy z charakteru czynu wynika, że stanowi on jednocześnie naruszenie dyscypliny służbowej, statutu organizacji, regulaminu członkowskiego itp.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Nie stosuje się środków oddziaływania wychowawczego w przypadku wykroczeń, za które orzeka się środek karny.”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Zastosowanie środka oddziaływania wychowawczego bezpośrednio po ujawnieniu popełnionego wykroczenia oraz okoliczności będące podstawą do poprzestania na zastosowaniu tego środka, policjant dokumentuje w notatniku służbowym, a w toku prowadzonych czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenie – w notatce urzędowej.”;

7) po § 10 dodaje się § 10a w brzmieniu:

„§ 10a. 1. Odpowiedzialność przed sądem rejonowym, jako sprawcy czynu karalnego, ponoszą nieletni w wieku od 13 do 17 lat (art. 1 § 1 pkt 2 u.p.n.), którzy popełnili czyny karalne wyczerpujące znamiona wykroczeń określonych w art. 51, 62²⁾, 69, 74, 76, 85, 87, 119, 122, 124, 133 lub 143 k.w. (art. 1 § 2 pkt 2 lit. b u.p.n.).

2. Odpowiedzialność przed sądem w związku z przejawami demoralizacji mogą też ponieść nieletni, którzy nie ukończyli 13 lat i popełnili czyn wyczerpujący znamiona wykroczenia, bądź w wieku 13-17 lat i popełnili czyn wyczerpujący znamiona wykroczenia niebędącego czynem karalnym.

---

²⁾ Art. 62 k.w. uchylony przez art. 41 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. Nr 111, poz. 724, z późn. zm.).

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, czynności policjanta muszą być ograniczone do zebrania i utrwalenia dowodów oraz w razie potrzeby ujęcia nieletniego podejrzanego o sprawstwo, jeżeli zachodzi sytuacja pod tym względem niecierpiąca zwłoki (art. 37 § 1 u.p.n.). Materiały z tych czynności przekazuje się do miejscowo właściwego sądu rejonowego (sposób ustalenia właściwości miejscowej sądu określa art. 17 u.p.n.) za pośrednictwem komórki do spraw nieletnich i patologii. Ujęty nieletni może być zatrzymany, a następnie umieszczony w policyjnej izbie dziecka na czas do 72 godzin, gdy ocenia się taki środek jako konieczny w danych okolicznościach, bo nie można ustalić tożsamości nieletniego albo zachodzi uzasadniona obawa ukrycia się nieletniego lub zatarcia śladów czynu karalnego (art. 40 § 1 u.p.n.). Policja w sprawach o czyny karalne wyczerpujące znamiona wykroczeń popełnione przez nieletnich wykonuje czynności inne niż niecierpiące zwłoki tylko na polecenie sądu rejonowego (art. 37 § 2 u.p.n.).

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, policjant ujawniający wykroczenie:

- 1) sporządza wniosek o odstąpienie od skierowania wniosku o ukaranie do sądu wskazując przyczynę odstąpienia;
- 2) przekazuje zebrane materiały do komórki do spraw nieletnich i patologii w celu podjęcia decyzji o ich ewentualnym dostarczeniu do właściwego sądu oraz powiadomienia ujawnionych pokrzywdzonych i osoby zawiadamiającej o popełnieniu wykroczenia, a także o odstąpieniu od skierowania wniosku o ukaranie do sądu (w powiadomieniu tym wskazuje się przyczynę odstąpienia i nie zamieszcza się pouczenia o prawie do samodzielnego wniesienia do sądu wniosku o ukaranie oraz o prawie do złożenia zażalenia do organu nadrzędnego na niewniesienie wniosku o ukaranie).”;

8) w § 11:

a) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Sporządzenie protokołu przyjęcia ustnego zawiadomienia o wykroczeniu nie jest wymagane, jeśli zawiadomienie zostało złożone na piśmie i wyczerpująco przedstawia okoliczności zdarzenia albo gdy policjant samodzielnie ujawnił wykroczenie i okoliczności zdarzenia nie budzą wątpliwości - wystarczające jest wówczas sporządzenie notatki urzędowej. Osobę, która złożyła zawiadomienie, można w takich przypadkach przesłuchać w charakterze świadka, jeżeli uznaje się to za niezbędne ze względów dowodowych.”,

b) skreśla się ust. 13,

c) ust. 14-16 otrzymują brzmienie:

„14. Jednostka Policji, która została zawiadomiona o popełnionym wykroczeniu, co do którego nie jest właściwa miejscowo w rozumieniu przepisów k.p.w. lub rzeczowo w rozumieniu przepisów w sprawie regulaminu Komendy Głównej Policji oraz w sprawie szczegółowych zasad organizacji i zasad działania komend, komisariatów i innych jednostek organizacyjnych Policji, jest zobowiązana niezwłocznie dokonać niezbędnych czynności zabezpieczających ślady i dowody wykroczenia i w możliwie najkrótszym czasie przekazać materiały właściwej jednostce Policji lub innemu organowi uprawnionemu do prowadzenia czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia, wraz z pismem uzasadniającym przekazanie.

15. Jednostka Policji, która otrzymała materiały czynności wyjaśniających w trybie określonym w ust. 14 i uznała siebie za niewłaściwą do prowadzenia dalszych czynności, wszczyna spór o właściwość miejscową, zwany „sporem”, z jednostką Policji przekazującą materiały, informując tę jednostkę pisemnie o wszczęciu sporu. Jeżeli do sporu doszło pomiędzy jednostkami Policji mającymi siedziby na terenie różnych województw, materiały przekazywane są za pośrednictwem komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji.

16. Komendant wojewódzki (Stołeczny) Policji lub osoba przez niego upoważniona po otrzymaniu materiałów czynności wyjaśniających, o których mowa w ust. 14, dokonuje ich analizy, a następnie:

1) jeżeli do sporu doszło pomiędzy podległymi jednostkami Policji:

- a) rozstrzyga spór, w formie pisemnego polecenia wskazującego jednostkę Policji wyznaczoną do prowadzenia sprawy, przekazywanego jednostkom Policji pozostającym w sporze,

- b) zwraca materiały czynności wyjaśniających do uzupełnienia jednostce Policji, która je przekazała, w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby;
- 2) jeżeli do sporu doszło pomiędzy jednostkami Policji mającymi siedziby na terenie różnych komend wojewódzkich (Stołecznej) Policji - przekazuje spór do rozstrzygnięcia kierownikowi właściwej do spraw prewencji komórki organizacyjnej Komendy Głównej Policji.”;
- d) po ust. 16 dodaje się ust. 16a w brzmieniu:
- „16a. W zakresie rozstrzygania przez komendanta powiatowego (miejskiego, rejonowego) Policji sporów pomiędzy podległymi jednostkami Policji stosuje się odpowiednio ust. 16 pkt 1.”;
- e) ust. 18 otrzymuje brzmienie:
- „18. W przypadku stwierdzenia popełnienia wykroczenia przy użyciu urządzenia rejestrującego wstępne czynności zmierzające do ustalenia sprawcy wykroczenia, a w szczególności ustalenie właściciela pojazdu w Centralnej Ewidencji Pojazdów i ustalenie osoby, której powierzono pojazd – w miarę możliwości wykonuje jednostka Policji właściwa ze względu na miejsce popełnienia wykroczenia.”;
- 9) w § 12 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) ustalić imię i nazwisko, miejsce pobytu i inne dane osobowe sprawcy wykroczenia, wymagane przez art. 57 § 2 i 3 oraz art. 54 § 8 k.p.w.”;
- 10) w § 13:
- a) w ust. 1:
- wyrazy „polegających w szczególności na:” zastępuje się wyrazami: „które mogą w szczególności polegać na:”;
  - pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) przesłuchaniu osoby pokrzywdzonej i osoby, co do której istnieje uzasadniona podstawa do sporządzenia przeciwko niej wniosku o ukaranie;”;
- w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 13 w brzmieniu:
- „13) przeprowadzenie w drodze eksperymentu procesowego, doświadczenia albo odtworzenia przebiegu zdarzenia lub jego fragmentu.”;
- b) skreśla się ust. 8;
- 11) w § 15:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Przez uszkodzenie rozumieć należy takie oddziaływanie na rzecz, które zmniejsza jej wartość przez zmianę wyglądu zewnętrznego lub kształtu albo naruszenie całości rzeczy.”;
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Zniszczeniem rzeczy jest takie jej uszkodzenie, wskutek którego rzecz przestaje istnieć lub traci nieodwracalnie dotychczasową wartość użytkową.”;
- 12) w § 20:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Przedmioty wartościowe: złoto i monety złote, platynę, srebro i monety srebrne, wyroby użytkowe ze złota, platyny lub srebra, kamienie szlachetne i półszlachetne, perły naturalne i hodowlane, korale, bursztyny, zagraniczne środki płatnicze, zagraniczne i krajowe papiery wartościowe oraz polskie znaki pieniężne noszące ślady wykroczenia lub jego sprawcy – mogące stanowić dowód rzeczowy - przekazuje się na przechowanie jako depozyt prawidłowy do banku.”;
- b) skreśla się ust. 14,
- c) ust. 15 otrzymuje brzmienie:

„15. W przypadku ujawnienia przedmiotów, o których mowa w § 1 art. 232a k.p.k., należy postępować z nimi zgodnie z zasadami określonymi w tym przepisie oraz rozporządzeniu wydanym na podstawie § 5 art. 232a k.p.k.”;

13) w § 23:

a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) Rejestr Spraw o Wykroczenia, zwany dalej "RSoW";

2) Rejestr Ujawnionych Wykroczeń za pomocą urządzeń rejestrujących niektóre wykroczenia drogowe, zwany dalej "RUWD", na formularzu według wzoru stanowiącego załącznik nr 4 do zarządzenia;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W RSoW odnotowuje się wszystkie czynności wyjaśniające bez względu na sposób ich zakończenia, z wyłączeniem spraw o wykroczenia określone w ust. 1 pkt 2, zakończone w postępowaniu mandatowym oraz przypadków, o których mowa w § 11 ust. 6, a także czynności zakończonych na miejscu nałożeniem grzywny w drodze mandatu karnego lub zastosowaniem na miejscu wobec sprawcy środków oddziaływania wychowawczego.”;

c) ust. 12-15 otrzymują brzmienie:

„12. Rejestry prowadzi się za pomocą ksiąg lub systemu informatycznego. Decyzję o prowadzeniu rejestrów w formie elektronicznej podejmuje kierownik jednostki, w której prowadzony jest rejestr, albo kierownik nadrzędnej jednostki Policji.

13. Rejestry prowadzone za pomocą systemu informatycznego powinny zawierać zakres informacji tożsamy z zakresem informacji wymaganym dla rejestrów prowadzonych w postaci ksiąg.

14. W przypadku prowadzenia rejestrów za pomocą systemu informatycznego stosuje się właściwe dla tego rodzaju systemów środki techniczne i organizacyjne, zapewniające ochronę przetwarzanych danych osobowych, które w szczególności zabezpieczają dane przed ich udostępnieniem osobom nieupoważnionym, zabraniam przez osobę nieuprawnioną, przetwarzaniem z naruszeniem ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.³⁾) oraz zmianą, uszkodzeniem lub zniszczeniem.

15. Rejestry prowadzi się za pomocą systemu informatycznego w sposób określony w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentacji przetwarzania danych osobowych oraz warunków technicznych i organizacyjnych, jakim powinny odpowiadać urządzenia i systemy informatyczne służące do przetwarzania danych osobowych (Dz. U. Nr 100, poz. 1024).”;

14) § 24 otrzymuje brzmienie:

„§ 24. Podstawą rejestracji sprawy o wykroczenie jest:

1) notatka urzędowa policjanta, który ujawnił wykroczenie albo obraz utrwalony za pomocą, przyrządu kontrolno-pomiarowego lub urządzenia rejestrującego;

2) pisemne zawiadomienie pochodzące od instytucji, pokrzywdzonego lub innej osoby, zawierające informację o popełnieniu wykroczenia, protokół ustnego przyjęcia zawiadomienia o popełnieniu wykroczenia albo notatka urzędowa policjanta przyjmującego ustne zawiadomienie o popełnieniu wykroczenia, postanowienie o wyłączeniu materiałów do odrębnego postępowania.”;

15) w § 26 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Jeżeli w tej samej sprawie przewiduje się odmienne sposoby zakończenia czynności, wyłącza się materiały do odrębnego prowadzenia czynności wyjaśniających, nadając kolejny numer RSoW.”;

16) w § 27 ust. 1:

a) w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 4 w brzmieniu:

³⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 165, poz. 1170 i Nr 176, poz. 1238, z 2010 r. Nr 41, poz. 233, Nr 182, poz. 1228 i Nr 229, poz. 1497 oraz z 2011 r. Nr 230, poz. 1301.

„4) otrzymania materiałów wyłączonych z prowadzonego postępowania karnego, bądź innego postępowania prowadzonego na podstawie obowiązujących przepisów prawa.”;

b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) odczyt przez policjanta obrazu lub zapisu dźwiękowego utrwalonego za pomocą przyrządu kontrolno-pomiarowego lub urządzenia rejestrującego.”;

17) w § 28 ust. 1:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przekazanie materiałów czynności innemu organowi albo komórce uprawnionej do prowadzenia czynności wyjaśniających zgodnie z właściwością rzeczową i miejscową;”;

b) skreśla się pkt 5;

18) w § 29 ust. 1 skreśla się pkt 4;

19) w § 30 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Świadka należy przesłuchiwać, w miarę możliwości, niezwłocznie po uzyskaniu wiadomości o popełnieniu wykroczenia lub jego ujawnieniu.”;

20) § 31 otrzymuje brzmienie:

„§ 31. 1. Przesłuchanie osoby zobowiązanej do zachowania w tajemnicy informacji niejawnych o klauzuli tajności "tajne" lub "ściśle tajne" odbywa się w trybie określonym w art. 41 § 2 k.p.w. O zwolnieniu takiej osoby z obowiązku zachowania tajemnicy może wystąpić sąd z urzędu lub na wniosek organu Policji.

2. Przesłuchanie osoby zobowiązanej do zachowania w tajemnicy informacji niejawnych o klauzuli tajności "zastrzeżone" lub "poufne" lub tajemnicy związanej z wykonywaniem zawodu lub funkcji odbywa się w trybie określonym w art. 41 § 3 k.p.w.”;

21) w § 32 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Policjant może odstąpić od przesłuchania świadka lub osoby, co do której istnieje uzasadniona podstawa do sporządzenia przeciwko niej wniosku o ukaranie, albo przerywa czynność, gdy w wyniku obserwacji jego zachowania, a także sposobu wypowiedzi, poweźmie podejrzenie, że jest on w stanie po użyciu alkoholu, pod wpływem środka odurzającego lub substancji psychotropowej albo innego podobnie działającego środka. Przyczynę przerwania czynności dokumentuje się w protokole przesłuchania lub w notatce urzędowej, jeśli do przesłuchania nie doszło.

3. Policjant przystępując do przesłuchania powinien poinformować osobę przesłuchiwaną o celu przesłuchania, a następnie jest obowiązany uprzedzić świadka o odpowiedzialności karnej za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy. Do czynności przesłuchania świadka zastosowanie mają przepisy art. 177, 178, 182, 183, 185, 190, 191 § 1 i 2 oraz art. 192 k.p.k.”;

22) skreśla się § 33;

23) § 35 otrzymuje brzmienie:

„§ 35. Małoletniego do ukończenia 15 roku życia w charakterze świadka powinno się, w miarę możliwości, gdy dobro postępowania nie stoi temu na przeszkodzie, przesłuchiwać w obecności przedstawiciela ustawowego lub faktycznego opiekuna (zgodnie z art. 171 § 3 k.p.k.). Świadka w wieku od 13 do 17 roku życia należy pouczyć o odpowiedzialności prawnej przed sądem rodzinnym za składanie fałszywych zeznań, a świadka do 13 roku życia o obowiązku mówienia prawdy i niezatajania prawdy.”;

24) § 36 otrzymuje brzmienie:

„§ 36. Nietletnich sprawców podlegających odpowiedzialności za czyn karalny wyczerpujący znamiona wykroczenia należy przesłuchiwać w warunkach określonych w art. 19 oraz art. 39 u.p.n. (w warunkach zbliżonych do naturalnych oraz z zastrzeżeniem obecności rodziców lub opiekuna albo obrońcy, a gdy jest to niemożliwe - nauczyciela lub przedstawiciela powiatowego centrum pomocy rodzinie lub przedstawiciela organizacji społecznej, do której zadań statutowych należy oddziaływanie wychowawcze na nietletnich lub wspomaganie procesu ich resocjalizacji; zgodnie z art. 30 § 1 pkt 2 u.p.n. rodzice są stronami w postępowaniu w sprawach nietletnich).”;

25) w § 40 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W toku czynności wyjaśniających można dokonać okazania osoby, jej wizerunku lub rzeczy, na zasadach wskazanych w art. 173 k.p.k., mającym zastosowanie w postępowaniu w sprawach o wykroczenia, na podstawie art. 39 § 2 k.p.w.”;

26) skreśla się § 41 i § 42;

27) w § 43:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) osoba podejrzana o popełnienie wykroczenia nie jest znana, ale można przypuszczać, że jej zdjęcie umieszczone jest w kartach albumowych zawierających fotografie osób uzyskane na podstawie art. 20 ust. 2a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji;”;

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Okazanie fotografii osób przybranych wymaga ich pisemnej zgody, którą dołącza się do materiałów czynności wyjaśniających.

5. Przed okazaniem, o którym mowa w ust. 3, policjant sporządza tablicę poglądową poprzez trwałe połączenie zdjęcia z podłożem tablicy, a także:

- 1) numeruje zdjęcia;
- 2) na prawych dolnych rogach zdjęć odciska pieczęć obejmującą także podłoże;
- 3) oznacza tablicę danymi identyfikującymi czynności wyjaśniających, w związku z którymi została sporządzona, a także danymi wskazującymi na to kto ją sporządził;
- 4) jeżeli w czynnościach wyjaśniających sporządzono kilka tablic, nadaje im kolejne numery porządkowe;
- 5) na odwrocie tablicy umieszcza wykaz osób, których zdjęcia okazano, nie udostępniając go rozpoznającemu.”;

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. Przy sporządzaniu tablicy poglądowej za pomocą technik komputerowych stosuje się ust. 5 pkt 1, 3, 4 i 5. Tablicę można opisać na odwrocie.

5b. Fotografii osób uzyskanych na podstawie art. 20 ust. 2a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji nie wykorzystuje się do sporządzenia tablicy poglądowej.”;

d) skreśla się ust. 7;

28) w § 44:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku gdy miejsce pobytu osoby podejrzanej o popełnienie wykroczenia nie jest znane, organ Policji prowadzący czynności wyjaśniające lub osoba upoważniona przez ten organ, zwraca się z prośbą o ustalenie tego miejsca do jednostki Policji, na terenie której, zgodnie z posiadanymi informacjami, osoba podejrzana o popełnienie wykroczenia może przebywać.”;

b) skreśla się ust. 8-11;

29) § 49 otrzymuje brzmienie:

„§ 49. 1. Sposób przechowywania przedmiotów mogących stanowić dowód w sprawie ustala kierownik jednostki organizacyjnej Policji w przypadkach gdy sposób ten nie jest określony w odrębnych przepisach; również w sytuacji odstąpienia od skierowania wniosku o ukaranie do sądu.

2. Przedmioty zabezpieczone w sprawie, w której odstąpiono od skierowania wniosku o ukaranie, można, z zastrzeżeniem rozdziału 3, komisyjnie zniszczyć, o ile upłynął ustawowy termin przedawnienia orzekania, o którym mowa w art. 45 k.w. Sposób oraz skład komisji do ich zniszczenia określa kierownik jednostki Policji. Protokół zniszczenia załącza się do materiałów zakończonych czynności.”;

30) skreśla się § 50;

31) § 51 otrzymuje brzmienie:

„§ 51. W toku czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia można dokonać zatrzymania rzeczy, w trybie i na zasadach określonych w art. 217, 225-226, 228-229 i 236 k.p.k., mających zastosowanie w sprawach o wykroczenia na podstawie art. 44 § 5 k.p.w.”;

32) w § 53:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli opinia jest niepełna lub niejasno sformułowana, należy wystąpić o jej uzupełnienie we wskazanym zakresie lub przesłuchać na tę okoliczność w charakterze świadka osobę, która ją sporządziła.”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Postanowienia o dopuszczeniu dowodu z opinii biegłego albo instytucji naukowej lub specjalistycznej nie doręcza się osobie podejrzanej ani pokrzywdzonemu.”;

33) w § 57 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku usprawiedliwienia niewykonania obowiązku, za które nałożono karę porządkową, organ nakładający karę niezwłocznie przekazuje usprawiedliwienie organowi nadrzędnemu wraz z niezbędnymi dokumentami z czynności wyjaśniających, a w szczególności zwrotnym poświadczeniem odbioru wezwania do stawienia ukaranego lub dokumentem potwierdzającym wydanie polecenia wykonania innego obowiązku procesowego i postanowieniem o nałożeniu kary porządkowej.”;

34) w § 59:

a) skreśla się ust. 2;

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Organ, który wydał zaskarżone postanowienie, może uwzględnić zażalenie na postanowienie o odmowie uchylenia kary porządkowej.

4. Po uprawomocnieniu się postanowienia o nałożeniu kary porządkowej niezwłocznie przesyła się ukaranemu wezwanie do wpłacenia kary porządkowej.”;

35) § 63 otrzymuje brzmienie:

„§ 63. Tryb postępowania z dokumentem stwierdzającym uprawnienie do prowadzenia pojazdu w przypadku ujawnienia wykroczenia, za które sąd orzeka lub może orzec środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów, określa art. 136 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.⁴⁾).”;

⁴⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497, z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 190, poz. 1400, Nr 191, poz. 1410 i Nr 235, poz. 1701, z 2007 r. Nr 52, poz. 343, Nr 57, poz. 381, Nr 99, poz. 661, Nr 123, poz. 845 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 37, poz. 214, Nr 100, poz. 649, Nr 163, poz. 1015, Nr 209, poz. 1320, Nr 220, poz. 1411 i 1426, Nr 223, poz. 1461 i 1462 i Nr 234, poz. 1573 i 1574, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97, Nr 79, poz. 663, Nr 91, poz. 739, Nr 92, poz. 753, Nr 97, poz. 802 i 803, Nr 98, poz. 817 i Nr 168, poz. 1323, z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 43, poz. 246, Nr 122, poz. 827, Nr 151, poz. 1013, Nr 152, poz. 1018, Nr 182, poz. 1228, Nr 219, poz. 1443, Nr 225, poz. 1466 i Nr 257, poz. 1726, z 2011 r. Nr 30, poz. 151, Nr 92, poz. 530, Nr 102, poz. 585, Nr 106, poz. 622, Nr 171, poz. 1016, Nr 204, poz. 1195, Nr 205, poz. 1210, Nr 208, poz. 1240 i 1241, Nr 222, poz. 1321, Nr 227, poz. 1367, Nr 244, poz. 1454 i Nr 291, poz. 1707 oraz z 2012 r., poz. 113 i 472.

36) w § 64 skreśla się ust. 2;

37) w § 66 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Wniosku o odstąpienie od skierowania wniosku o ukaranie nie sporządza się w przypadku nałożenia w toku czynności wyjaśniających grzywny w drodze mandatu karnego.”;

38) w § 67 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Po zakończeniu czynności, o których mowa w ust. 1, sprawę kieruje się do sądu, powiadamiając o tym ujawnionych pokrzywdzonych, chyba że zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 5 § 1 k.p.w.”;

39) § 68 otrzymuje brzmienie:

„§ 68. Po otrzymaniu zażalenia, o którym mowa w § 66 ust. 3 pkt 2, organ I instancji:

- 1) w przypadku uwzględnienia zażalenia - wydaje postanowienie o dalszym prowadzeniu czynności wyjaśniających, stosując odpowiednio przepisy § 69 ust. 2 pkt 1 – 3 i ust. 3 bądź kieruje wniosek o ukaranie do sądu;
- 2) w przypadku nieuwzględnienia zażalenia - niezwłocznie przekazuje zażalenie organowi II instancji wraz z materiałami czynności wyjaśniających;
- 3) w przypadku stwierdzenia okoliczności, o których mowa w § 69 ust. 1 - odmawia przyjęcia zażalenia, stosując przepisy § 69.”;

40) w § 69 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Zarządzenie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać:

- 1) oznaczenie organu oraz osoby wydającej zarządzenie i datę wydania;
- 2) wskazanie sprawy oraz kwestii, której zarządzenie dotyczy;
- 3) rozstrzygnięcie z podaniem podstawy prawnej i uzasadnieniem;
- 4) pouczenie, że na zarządzenie przysługuje zażalenie do organu nadrzędnego.

3. Zarządzenie dołącza się do materiałów czynności wyjaśniających. Osobom, które wniosły zażalenie, doręcza się po jednym odpisie zarządzenia, za pokwitowaniem odbioru.”;

41) § 70 otrzymuje brzmienie:

„§ 70. 1. Jeżeli zażalenie, o którym mowa w § 66 ust. 3 pkt 2, spełnia warunki dopuszczalności środka odwoławczego, organ II instancji rozstrzyga postanowieniem o:

- 1) zasadności zażalenia, jeżeli stwierdzi niezgodność czynności z prawem lub brak czynności;
- 2) niezasadności zażalenia.

2. Wydając rozstrzygnięcie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, organ II instancji:

- 1) zarządza podjęcie czynności, zwłaszcza w celu naprawienia skutków uchybienia oraz zapobieżenia podobnym uchybieniom w przyszłości;
- 2) podejmuje inne przewidziane w ustawie środki.”;

42) § 71 otrzymuje brzmienie:

„§ 71. 1. W przypadku otrzymania zażalenia na zarządzenie, o którym mowa § 69, organ II instancji wydaje postanowienie, w którym:

- 1) uchyla zarządzenie organu I instancji, zwraca materiały czynności wyjaśniających i postanawia przyjąć wniesienie środka odwoławczego;
- 2) utrzymuje w mocy zarządzenie organu I instancji.

2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, powinno spełniać wymogi określone w § 69 ust. 2 pkt 1-3 i zawierać pouczenie o niedopuszczalności środka odwoławczego. Postanowienie dołącza się do materiałów czynności wyjaśniających, a odpisy doręcza za pokwitowaniem osobie, która wniosła zażalenie i pozostawia w aktach sprawy odwoławczej organu II instancji.”;

43) w § 72 w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) w których Policja wniosła środek odwoławczy lub środek zaskarżenia.”;

44) w § 73 skreśla się ust. 2 i 4;

45) w § 77 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zadawania pytań obwinionemu, świadkom, biegłemu w toku ich przesłuchania, w celu wszechstronnego wyjaśnienia okoliczności sprawy i ustalenia prawdy;”;

46) § 79 otrzymuje brzmienie:

„§ 79. Jeżeli zachodzą okoliczności wyłączające oskarżyciela publicznego, określone w art. 40 § 1 pkt 1 - 4 i 6 oraz art. 41 § 1 k.p.k., policjant na mocy art. 19 § 1 k.p.w. powinien wyłączyć się z tych czynności, składając odpowiedni pisemny wniosek organowi Policji bezpośrednio przełożonemu nad osobą podlegającą wyłączeniu, który wydaje postanowienie o wyłączeniu. Powyższe ograniczenia należy stosować również do policjanta prowadzącego czynności wyjaśniające, chyba że dotyczą one czynności niecierpiących zwłoki lub takich, których potem nie będzie można powtórzyć. W przypadku niezłożenia takiego wniosku organ Policji zobowiązany jest wydać z urzędu postanowienie o wyłączeniu.”;

47) w § 82 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organ Policji może wnieść zażalenie m.in. na:

- 1) postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania;
- 2) postanowienie o umorzeniu postępowania;
- 3) postanowienie o odmowie przywrócenia terminu;
- 4) zarządzenie o odmowie przyjęcia środka odwoławczego;
- 5) postanowienie o pozostawieniu środka odwoławczego bez rozpoznania;
- 6) zarządzenie o odmowie przyjęcia sprzeciwu od wyroku nakazowego;
- 7) postanowienie uzupełniające wyrok (np. w przypadku nierozstrzygnięcia lub wadliwego rozstrzygnięcia odnośnie dowodów rzeczowych lub o zaliczeniu na poczet kar lub środków karnych);
- 8) postanowienie o oddaleniu lub pozostawieniu wniosku o wznowienie bez rozpoznania;
- 9) postanowienie o odmowie zwolnienia osób obowiązanych do zachowania tajemnicy służbowej lub tajemnicy związanej z wykonywaniem zawodu lub funkcji co do okoliczności, na które rozciąga się ten obowiązek;
- 10) postanowienie w kwestii właściwości sądu;
- 11) postanowienie lub zarządzenie co do sprostowania oczywistych pomyłek pisarskich i rachunkowych oraz obliczenia terminów w orzeczeniu lub zarządzeniu albo w ich uzasadnieniu wydane w pierwszej instancji;
- 12) odmowę przywrócenia terminu zawitego;
- 13) postanowienie co do odtworzenia akt sprawy;
- 14) postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania osobie, która złożyła zawiadomienie o popełnieniu wykroczenia, ujawnionemu pokrzywdzonemu oraz organowi, który wniosł wniosek o ukaranie;
- 15) zarządzenie prezesa sądu o odmowie przyjęcia wniosku o uzasadnienie wyroku;
- 16) postanowienie postanawiające bez rozpoznania przyjęty środek odwoławczy od innego równorzędnego składu sądu odwoławczego, chyba że zostało wydane przez Sąd Najwyższy;

- 17) zarządzenie o odmowie przyjęcia kasacji;
  - 18) postanowienie o zabezpieczeniu wydane zarówno w toku czynności wyjaśniających w terminie 7 dni od dokonania tymczasowego zajęcia przedmiotów zagrożonych przypadkiem, jak i na etapie sądowego rozpoznania sprawy, gdy nie dokonano tymczasowego zajęcia;
  - 19) postanowienie sądu lub organu nadrzędnego nad tym, który karę nałożył, w razie odmowy uchylecia pieniężnej kary porządkowej;
  - 20) postanowienie prezesa sądu odmawiające wszczęcia postępowania w razie stwierdzenia okoliczności wyłączających postępowanie lub wskazanych w art. 61 § 1 k.p.w.;
  - 21) postanowienie sądu o umorzeniu postępowania z przyczyn podanych w pkt. 24, ale już po wszczęciu postępowania;
  - 22) postanowienie uzupełniające wyrok, gdy nie orzeczono lub orzeczono wadliwie o zaliczeniu na poczet kar lub środków karnych okresów, o których mowa w art. 82 § 2 pkt 2 k.p.w., albo odnośnie dowodów rzeczowych;
  - 23) postanowienia dotyczące przeszukania i zatrzymania rzeczy;
  - 24) postanowienia o oddaleniu wniosku o wznowienie postępowania przed sądem okręgowym lub pozostawieniu go bez rozpoznania;
  - 25) orzeczenia w przedmiocie kosztów procesu;
  - 26) postanowienie o zabezpieczeniu;
  - 27) postanowienie o przekazaniu sprawy dowódcy wojskowemu.”;
- 48) w § 86:
- a) skreśla się ust. 2,
  - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Można odstąpić od zatrzymania i przymusowego doprowadzenia sprawcy do sądu w przypadkach określonych w art. 91 § 2a i 3 k.p.w.”;
- 49) § 90 otrzymuje brzmienie:
„§ 90. Organ Policji lub osoba upoważniona powinna wspólnie z właściwym prezesem sądu ustalić organizację oraz tryb i sposób kierowania do sądu wniosków o ukaranie w postępowaniu przyspieszonym, a także terminy doprowadzania sprawców schwytanych na gorącym uczynku popełnienia wykroczenia objętego postępowaniem przyspieszonym.”;
- 50) w § 93 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:
- „4. Nałożenie grzywny w drodze mandatu karnego nie może nastąpić po upływie 14 dni od daty ujawnienia wykroczenia w sytuacji określonej w art. 97 § 1 pkt 1 k.p.w., 90 dni w sytuacji określonej w art. 97 § 1 pkt 2 k.p.w. albo 180 dni w sytuacji określonej w art. 97 § 1 pkt 3 k.p.w.
5. Termin 180-dniowy na przeprowadzenie czynności wyjaśniających, w przypadku wykroczeń zarejestrowanych za pomocą urządzenia rejestrującego, jest liczony od chwili odczytu z tego urządzenia. Policjant dokonujący odczytu umieszcza datę odczytu na zdjęciu. Odczyt z urządzenia rejestrującego powinien nastąpić w możliwie najkrótszym czasie od momentu rejestracji wykroczenia.”;
- 51) w § 94 pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:
- „5) poinformować sprawcę czynu o ukaraniu go grzywną w drodze mandatu karnego, podając jego rodzaj i wysokość;
- 6) poinformować sprawcę o prawie odmowy przyjęcia mandatu karnego i o skutkach prawnych takiej odmowy;”;
- 52) w § 95 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Jeżeli sprawca jednym czynem naruszył dwa lub więcej przepisów ustawy, nakłada się jedną grzywnę w drodze mandatu karnego w wysokości do 1000 zł.”;

53) § 97 otrzymuje brzmienie:

„§ 97. Rodzaj grzywien w drodze mandatu karnego oraz tryb ich nakładania określa art. 98 § 1 i 2 k.p.w.”;

54) skreśla się § 99;

55) w § 100 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku ujawnienia przez organ Policji faktu nałożenia przez policjanta grzywiny w drodze mandatu karnego za czyn niebędący czynem zabronionym jako wykroczenie, należy niezwłocznie przekazać powyższą informację do sądu.”;

56) skreśla się § 102;

57) w § 104 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) czuwaniu nad zasadnym pod względem faktycznym i prawnym oraz zgodnym z ustawowymi celami społeczno-wychowawczymi nakładaniem grzywien w drodze mandatu karnego;”;

58) załącznik nr 1 do zarządzenia otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 1 do niniejszego zarządzenia;

59) w załączniku nr 2 do zarządzenia w pkt 4:

a) ppkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) sędziowie Trybunału Konstytucyjnego (*sędzia Trybunału Konstytucyjnego nie może być, bez uprzedniej zgody Trybunału Konstytucyjnego, pociągnięty do odpowiedzialności karnej ani pozbawiony wolności - art. 196 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 6 ust. 8 ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym w zw. z art. 52 ust. 3 ustawy z dnia 23 listopada 2002r. o Sądzie Najwyższym - za wykroczenia sędzia może odpowiadać tylko dyscyplinarnie*);

3) członkowie Trybunału Stanu (*członek Trybunału Stanu nie może być, bez uprzedniej zgody Trybunału Stanu, pociągnięty do odpowiedzialności karnej ani pozbawiony wolności - art. 200 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej*);”;

b) ppkt. 5 otrzymuje brzmienie:

„5) sędziowie sądów powszechnych (*art. 81 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych - za wykroczenia sędzia odpowiada tylko dyscyplinarnie*);”;

c) po ppkt 5 dodaje się ppkt 5a w brzmieniu:

„5a) sędziowie sądów administracyjnych (*art. 29 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. - Prawo o ustroju sądów administracyjnych w zw. z art. 81 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz art. 49 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. - Prawo o ustroju sądów administracyjnych w zw. z art. 52 § 3 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym - za wykroczenia sędzia odpowiada tylko dyscyplinarnie*);”;

d) ppkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) sędziowie sądów wojskowych (*art. 37 § 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. - Prawo o ustroju sądów wojskowych - za wykroczenia sędziowie ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną przed sądami dyscyplinarnymi*);”;

e) ppkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) inspektorzy kontroli skarbowej (*według art. 41 ust. 3 ustawy z dnia 28 września 1991r. o kontroli skarbowej za wykroczenia związane z bezpośrednim pełnieniem obowiązków służbowych inspektorzy odpowiadają tylko dyscyplinarnie*);”;

60) uchyla się załącznik nr 3 do zarządzenia;

61) załącznik nr 7 do zarządzenia otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 2 do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Komendant Główny Policji

z up. I Zastępca Komendanta Głównego Policji

nadinsp. Krzysztof GAJEWSKI

**Załączniki do zarządzenia nr 131
Komendanta Głównego Policji
z dnia 4 września 2012r.**

Załącznik nr 1

Wzór formularza
karty informacyjnej o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia wykroczenia przez osobę korzystającą
z immunitetu zakrajowego

....., dnia ..... 20..... r.

.....
(nazwa komendy wojewódzkiej/Stołecznej Policji)

**Ministerstwo Spraw Zagranicznych
Protokół Dyplomatyczny**

(za pośrednictwem Komendy Głównej Policji)

**Karta informacyjna
o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia wykroczenia przez osobę korzystającą z immunitetu
zakrajowego**

W dniu .....20 .....r. o godz./około godziny* .....
w miejscowości .....powiat .....
gmina ..... ulica/droga* .....

1. Imię i nazwisko .....
2. Obywatelstwo .....
3. Stanowisko i miejsce zatrudnienia .....
4. Nazwa, seria i numer dokumentu stwierdzającego prawo do korzystania z immunitetu.....

.....
.....
.....
.....
.....

(szczegółowy opis zdarzenia i zachowania osoby)

Powyższe okoliczności wskazują na popełnienie przez wymienionego wykroczenia z art. ....
tj. czynu zagrożonego karą.....

.....
(stopień, imię i nazwisko sporządzającego kartę)

.....
(data i podpis dyżurnego jednostki Policji miejsca zdarzenia)

.....
(pieczęć jednostki Policji)

.....
(podpis dyżurnego komendy wojewódzkiej/Stołecznej Policji)

* niepotrzebne skreślić

Załącznik nr 2**Wzór pokwitowania
zatrzymania paszportu lub innego dokumentu uprawniającego do przekroczenia granicy**.....
(stopień, imię, nazwisko osoby dokonującej
zatrzymania dokumentu).....
(data i miejscowość)**POKWITOWANIE
zatrzymania paszportu lub innego dokumentu uprawniającego do przekroczenia granicy**

W dniu ....., o godz. .... na podstawie art. 91 § 4 ustawy
z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia
(Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 848, z późn. zm.) zatrzymano

.....
(nazwa, numer, seria, etc.)

posiadany przez ..... s/c .....

(imię i nazwisko)

ur. .... W .....

zam. ....

.....
(stopień, imię i nazwisko policjanta
zatrzymującego dokument).....
(imię i nazwisko osoby wydającej dokument)